

Elostirion

St. 28, N. 6



Special Edition 2



Frédéric Bolgers tra regentius



Nu fáro ni vólgever!

**LEDAREN**

Kära TTSare!

Under Elostirion 19-åriga historia har det bara kommit ut ett specialnummer tidigare, på Mithlonds 10-årsjubileum. Vad kan vara mer passande än att då ge ut ett nytt på The Tolkien Societys 40-årsjubileum!

Elostirion har i många år speglat de aktiviteter som vi i Mithlond ägnat och ägnar oss åt vare sig det är fester eller högläsning, ordensceremonier eller ideologiska skrevsparkar.

Från början var tidningen bara ett generellt informationsblad, det fanns medlemsadresser, kalendarium och den enstaka artikeln (i mån av plats!) men allteftersom Mithlonds inbygggarantal växte expanderade Elostirion proportionellt.

En tidning som Elostirion förenar medlemmarna. Även om man befinner sig långt från Mithlond eller kanske inte har tid att delta i aktiviteterna så kan man ändå känna sig närvarande i föreningen genom att ta del av vad som har hänt på sistone.

Dessutom är Elostirion ett utmärkt sätt att bota kollektiv amnesi genom att tidningen fungerar som ett opåverkat minne av händelser från förr.

Här har vi samlat några artiklar från de senaste årens nummer av Elostirion. Förhoppningsvis får de er att le och kanske söka er vidare till oss när ni känner att behovet av eskapism minskar och ni vill komma in i en civiliserad värld igen!

Ar-Pharazôn
Skrivare

REGENTEN

Mellyn,

När du som en gång var medlem i det forna The Tolkien Society kommer hem från festen och inser att du mitt bland all nostalgi inte riktigt uppfattade vad Mithlond gör idag - då är den här tidningen något för dig.

När du som är inbyggare i Mithlond kommer hem från festen och vill läsa om andra fester, och påminnas om varför papper är så trevligt - då är den här tidningen något för dig.

När du som har åkt långväga från Forodrim sitter på Mumakilen hem till Fornost och behöver något att läsa - då är den här tidningen något för dig.

Vad är då den här tidningen? En exposé över Mithlond. Ett försök att demonstrera ett Tolkiensällskap av idag. Urvalet är säkerligen både förvirrat och stundom väldigt internt. Men förhoppningsvis underhållande och kanske, vid andra och tredje genomläsningen, upplysande.

Låt mig använda de sista raderna i den här spalten till att tacka alla hjältar, Mithlonditer och TTS:are, som har sett till att den här festen har blivit av: tack. Visst var det bättre förr - till exempel när vi firade The Tolkien Societys 40:års jubileum.

Fredegar Bolger
Regent

ANSVARIG UTGIVARE

Fredegar Bolger, Regent
(Patrik Centerwall)

REDAKTÖR

Ar-Pharazôn

ADRESS OCH E-POST

Elostirion
c/o Immanuel Johansson
Vårvädersgatan 24
418 31 Göteborg
et@mithlond.se

Copyright © Elostirion, Grå Rådet och de enskilda upphovsmännen 1990-2008.

Elostirion är Mithlonds, Göteborgs Tolkiensällskaps, tidning och skall utkomma med sex nummer per år.

Upplaga: 55 individuellt numrerade och signerade exemplar.

Elostirion är sindarin och betyder stjärnvakt.

Endast av Regenten eller Grå Rådet signerade inlägg uttrycker Mithlonds officiella ståndpunkt i förekommande frågor.

Artiklar och liknande material skall inlämnas i sådant skick att redaktören inte behöver ägna sig åt tidsödande inskrivningsarbete.

Redaktören förbehåller sig bland annat rätten till rubrikställning, förkortningar samt rätten att korrigerar uppenbara språkliga och sakliga fel. Den som inte godtar hela eller delar av detta förbehåll förväntas deklarerat detta för redaktören när materialet lämnas in.

En helårsprenumeration kostar 100 silvermynt. Betalning görs till Mithlonds postgiro 445 91 18 -8



Fröken Oktober: Yelínwë

Det råder ingen tvekan – månadens Page Three Elf Yelínwë letar alltid efter nya utmaningar!

"Midgård behöver mer kärlek och värme" berättar denna yppiga nymf för vår reporter. "Det finns inget bättre än en ordentlig Haug!"

Vad söker hon hos en partner? "Han måste vara alv, helst Noldo – jag har ju höga krav trots allt... inget annat än det bästa är gott nog!"

Sedan är det ju alltid ett plus om han är beredd att ta på sig den blonda Legolas-peruken – kan han dessutom tänka sig att åka lite skateboard är det ju inget jag har något emot!"



Faktaruta: Yelínwë

Namn	Yelínwë
Längd	162 cm
Födelseort	Cúivenen
Födelsedatum	År 1050
Byststorlek	D-kupa
Ambitioner	Att rädda världen från ondska och bringa mer fest och gamman till Midgård!
Turn-ons	Formelsamlingar
Turn-offs	Jordgubbsyoghurt
Välgörenhetsarbete	Good-will-ambassadör för "Rädda Hoberna".

[Från Elastirion 76]



HÖSTGILLES- RAPPORT

På fredagen den fjärde oktober anlände vi i en fullastad bil till vad som skulle komma att bli Lothlórien. Diverse hårt arbetande folk och få gav oss ett varmt välkomnande och vi anslöt oss till dessa glada laxar. Under eftermiddagen förvandlades sakta men säkert lokalen från estnisk hembygdsgård till Lothlóriens gyllene skogar. Denna förvandling möjliggjordes genom rejäla mängder av rejält välvuxen sly, samt stora kvantiteter av välfärgat tyg.

Framåt kvällen började gästerna anlända. Festiviteterna tog sin början i och med en öppningsceremoni, med bravur utförd av Thengwyn och Glaurung med flera. Glaurung höll ett tal och exakt vad vår ärade regent och festfurstinna gjorde är vi fortfarande inte helt säkra på. Menigheten kastade sig sedan på ett ytterst hobbitiskt sätt över maten – en delikat kycklinggryta. Frukostpatrullen uppsökte senare på kvällen sina, i vissa fall väldigt korta, sängar och laddade inför morgondagen.

Sagda patrull vaknade följande morgon till väckarklockans ljuva kvittrande, och begav sig ned mot sjön för det obligatoriska morgondoppet. Hälften av undertecknade, numera känd som "badkrukan", stannade kvar på land och betraktade med stor skepsis alvens och hobbitens försök till tvagning. Uppfriskade och stärkta begav vi oss mot köket, för att där laga frukost. Det var en sann glädje att se zombie-liknande varelser famla sig in i köket, få i sig en onämbar mängd kaffe, och sedan utgå som något mindre zombie-liknande varelser. Vi kände att vi gjorde en insats.

Förmiddagen förgylldes av poängpromenad och teckningstävling, eftermiddagen av våra livs första ceremonier och ambassader. Efter denna omvälvande

upplevelse följde ombyte samt väntan på banketten. Den var i sanning väl värd att väntas på. Banketten var imponerande. Fantastisk. Fabulös. Häpnadsväckande. Strålande. Utsökt. Likaså var underhållningen.

Efter ett antal timmars oavbrutet ätande begav vi oss ut i den mörka skogen. Där upplevde vi för andra gången i våra liv en mycket stämningsfull ceremoni, nu i facklors och stjärnors sken. Sedan vi lyckats hitta tillbaka till festlokalen följde mingel och dans. Inpå småtimmarna gick vissa och lade sig, medan andra steg upp för att servera frukost till en liten men tapper skara.

Vårt första höstgille var en alltigenom fantastisk upplevelse som gav mersmak.

Malva och Nienor
[Från Elostirion 64]

EXKURSIONEN TILL BOHUS FÄSTNING

Så var det då åter dags för den årligt återkommande utflykten till Bohus Fästning. Denna gång var det hör och häpna inte en picknick, utan mat hade gjorts i ordning tidigare utav Glaurung, Spirea, Meloré och Landroval. Glada i hågen packade vi därför kylväskorna denna morgon och gav oss av ut till borgen.

Vi hade fått lov att hålla till i tornet Fars Hatt, och det var tur, eftersom vädret var minst sagt ostadigt. Där ställde vi i ordning bänkar att sitta på, och medan vi väntade på allt annat folk och oknytt så scoutade vi raskt fram en lämplig plats för invigningsceremonier.

Så kom äntligen folket. Vi började med invigningarna, och upphöjde Serindé, Malva, Fundin och Nienor till inbyggare av Mithlond. Deras Eglerio! Detta

skedde i en mörk grottsal, upplyst endast av levande ljus. Mycket stämningsfullt. Efter detta gick vi upp i tornet igen och började sätta i oss maten. Det fanns grillad kyckling, sallad, bröd och ost i överflöd. Under maten tog så Ordensmästarna till orda och upphöjde följande personer:

Inom Telperions Orden,

Fangorn till Väktare av Telperions Orden samt Tar-Palantir och Glaurung (RLO) till Väpnare av Telperions Orden.

Inom Laurelins Orden,

Baranor och Tar Palantir till Väktare av Laurelins Orden. Deras Eglerio!

Sedan dansades det och hoberna gjorde sitt bästa för att få slut på maten (det gick inte så bra...). Ilfrintir hade plockat med sig en magisk snabb-förevigare, så vi gick alla ut och blev snabb-förevidade uppe på en mur (dessa magiska bilder går nog att få kopior på om ni mailar honom, lämpligtvis via Arwen).

Tillslut var då till och med hoberna mätta, och vi började tänka på vårt återtag. Just när vi satt oss på mumakerna kom regnet med full kraft. Glada och mätta drog vi oss hem till Mithlonds Grå hamnar igen...

Thengwyn
Mithlonds Regent för 21-23
[Från Elostirion 63]

SUGEN PÅ MERA MITHLOND?

Varför inte ta och följa med oss på årets besök till Bohus Fästning den 6/7?! Följ med! Du vet att du vill...

Kontakta din lokale mithlondit eller skriv ett mail till: fredegar@mithlond.se



GALADRIELS AVSKED

Vad Galadriel egentligen sa till ringens brödraskap efter ca 20 dagars våldgästning och frosseri i Loriens sköna skogar. I vänsterspalten finner ni en förteckning över de ord som hon yttrade, i mittenspalten finns den till helt nyligen allmänt accepterade översättningen och i högerspalten den nya revolutionerande tolkningen.

Baranor

Quenyastuderande (2 av 180 poäng avtentade)

Namáriel	Farewell!	Försvinn!
Ai! Laurië lantar lassí súrinen, yéni únótimë ve rámar aldaron!	Ah! Like gold fall the leaves in the wind, long years numberless as the wings of trees!	Allt guld är som bortblåst, inte ett löv prasslar i plånboken, oräkneliga svåra år väntar i en trädkoja!
Yéni ve lintë yuldar avánier mi oromardi lissë-miruvóreva	The long years have passed like swift draughts of the sweet mead in lofty halls	Men se de svåra åren försvinner snabbt med hjälp av flaskor av ljuvlig bira i upplyft boning
Andúnë pella, Vardo tellumar nu luini yassen tintilar i eleni ómaryo airetári-lírinen.	beyond the West, beneath the blue vaults of Varda wherein the stars tremble	någonstans västerut, under bar himmel där även stjärnorna raglar om- kull till rösten som sjunger, hellan går.
Sí man i yulma nin enquantuva?	Who now shall refill the cup for me?	Vem skall nu köpa mig mer sprit i baren?
An sí Tintallë Varda Ololossëo ve fanyar máryat Elentári ortanë ar lylë tier undulávë lumbulë ar sindanóriello caita mornlë i falmalinnar imbë met,	For now the Kindler, Varda, the Queen of the stars, from Mount Everwhite has uplifted her hands like clouds and all paths are drowned deep in shadow; and out of a grey country darkness lies on the foaming waves between us,	För där står hon, Lucy in the sky with diamonds, från Mount Everest sträcker hon upp sina armar mot molnen och alla utvägar drunknar i djupa skuggor; och det känns grått och trist som en höstdag i Göteborg när skummande vågor sköljer saltstänk över oss,
ar hisië untúpa Calaciryó míri oialë.	and mist covers the jewels of Calaciryá for ever.	och Lucys diamanter försvinner för alltid i dimman.
Sí vanwa ná, Rómello vanwa, Valimar!	Now lost, lost to those of the East is Valimar!	Nu borta, borta i österled är Vardamir
Namárië! Nai hiruvalyë Valimar! Nai elyë hiruva! Namárië!	Farewell! Maybe thou shalt find Valimar! Maybe even thou shalt find it! Farewell!	Försvinn! Kanske råkar du ut för Vardamir! Kanske gör även du det! Försvinn!

[Från Elostirion 64]

**LJUSETRIVIA**

Deltagarna på ljusefesten fick visa sina kunskaper i skillnaderna mellan bok och film i en synnerligen elak och klurig trivia.

Här presenteras några av de lite mer kreativa, men i stort sett felaktiga svaren.

För övrigt vann Cirieth! (grattis, RED ANM)

Fredegar

I filmens prolog får vi se Isildur och hans män till häst innan de blir anfallna av orcher och Isildur tappar ringen. Vad är det för konstigt med den scenen?

-Strax bakom orcherna ser man ett får som sjunger karaoke till ABBAS "Ring, Ring".

Vad är det för konstigt med att Sam, Pippin och Merry festar loss på Bilbos 111-årsfest?

-De är inte myndiga och därmed inte invigda i dryckesgillet.

I boken halkar inte alls Frodo när han av misstag får på sig ringen. Han ramlar när han tar ett skutt under en sång. Vilken?

-Ring, ring (bara du slår en signal).

Filmen visar hur Gandalf flyr från Orthanc genom att skicka ett meddelande till Gwaihir med en fjärl. Vad är den egentliga anledningen till att Gwaihir räddar Gandalf?

-Gandalf hade glömt att fylla på skålen med fågelfrö.

Nämn det värsta felet med Elronds rådslag - motivera!

-Gimli fick inte redogöra för Saurons krav. Det är såå lågt att gå över huvudet på dvärgarna.

I Moria tror brödrskapet att Frodo blivit dödad av ett grot-troll. Vem är det som faktiskt utdelar "slaget-som-borde-varit-dödande"?

-Åke Ohlmarks

I filmen anfaller Gollum de två hoberna som låtsas sova. Så går det väl inte till i boken?

- I själva verket är det hoberna som anfaller Gollum för att han snarkar så mycket.

Eowyn och Aragorn tränar lite fäktning i filmen och det hettar nästan till litegrann. Men faktum är att de faktiskt rör vid varandra i böckerna. Hur och varför?

- Tja, efter månader av vandring med åtta andra killar kan man knappast klandra honom när hon praktiskt taget hoppar upp i knät på'n.

I filmen verkar Théoden vara "besatt" av Saruman. Vilka metoder används för att hålla Théoden passiv i boken?

-Sex, lögner och videoband.

Utslagsfråga: Berätta vad du tycker om scenen där Legolas surfar på en sköld!

-Ugluk don't surf!

-Med tanke på att skölden är en orchsköld och ingen av orcherna som klättrar upp för stegarna har sköld och svärd tycker vi att den är totalt felaktig och obefogad. Dessutom tycker vi inte alls att den smutsgrå färgen harmoniserar med hans vackra blå ögon.

-Go go little surfergirl!

-Jag är förstummad. Jag vägrar att uttrycka mig om saken då hela historien borde tystas ned.

-Tja, kunde hoberna uppfinna Golfen så borde väl alverna uppfinna skateboarden!

Från Elvstirion 67

ORCISK MINNESRAPPORT AV VAD SOM HÄNDE PÅ BOKSKOGEN 2007

Japp, det var ungefär vad jag kommer ihåg.

GORBAG

Från Elvstirion 84



...HUR VAR HÖSTGILLET?

OBSERVATIONER FRÅN VEANNÉ HARI

Ja, hur var höstgillet egentligen? För att ta hela historien från början, så var det inte helt medvetet som jag halkade in i rollen som första förförerska under Annatar. Man skulle kunna säga att det var på en bläckfläck, för plötsligt stod jag där med ett manus i handen, och skulle vara förförisk. ... och detta med den schackrutige mannen som har en tendens att plötsligt peta en på kittliga delar eller viska konstiga saker i örat på en när man försöker vara allvarlig.

Så från början handlade Höstgillet, för mig personligen, mycket om att försöka komma in i rätt mentalitet. Eftersom dansrepen och spelrepen började ungefär samtidigt så kunde denna process underlättas av Primula som lärde ut allt om flirtens ljuva konst (en del hobbitar har så praktiska specialkunskaper...). Och eftersom dansrepen till stor del handlade just om att bemästra flirten, så var ju det utmärkt övning.

RAMPFEBER...?

När Höstgillet väl började och gästerna satt vid borden, så hamnar man såklart på ruta 1 igen, rutan som kallas "Manwe, vad är det jag har gett mig in på!" och är smått panikslagen. Då är det bra att ha en dam som trycker ner en på en stol och sminkar en (och monterar irriterande, men ganska snygga, smycken i håret på en). När hon var färdig och jag såg mig i spegeln igen, så föll de sista pusselbitarna på plats. Ja, men kolla, där är ju hon tjejen som ska vampa kungen av Angmar. Check.

Därefter delade min hjärna upp sig i två olika delar, precis som den förmodligen gjorde på Erion också: en del som är rollen och en del som njuter av att se det man filat och tränat på genomföras. Resten av fredagen hand-

lade till stor del om att klänga på kungen av Angmar medan jag egentligen försökte flirta med Pityatan... Dansen vi framförde var nog min favoritdel av hela Höstgillet faktiskt (danser jag övat som en gnu i tre veckor, på nätterna i en nerförsbacke utanför mitt hus, därför att det fanns för lite plats inomhus...).

LÖRDAG

Ja, lördag innebar domstolar och Hemliga Poliserna i alla vrår. Måste erkänna att Veanne Hari hade till viss del smält bort vid det här laget, inte på utsidan, men på insidan, eftersom Veanne biträdande ceremonimästaren var så lycklig över att se det hon skrivit framföras.

Och de Hemliga Poliserna var



helt klart grädden på moset, kakan på kakan, strösslet på glaset, olifanten på hobbiten - tja, ni förstår. De spelade så exemplariskt utan att ha övat alls, improviserade så klockrent och var överhuvudtaget så underbara (jag säger ju att jag försökte flirta med Pityatan!) att jag nästan funderade på att göra revolution och kräva att få behålla dem. (En egen hemlig polisstyrka hade varit ganska praktiskt på skolan där jag jobbar nu...) Så

lördagen gick ganska fort i ett lyckligt ceremoniellt rus (eller så var det bara att jag inte fick nåt ka*e...).

BANKETTINTÅG

Nästa höjdpunkt: intåget till banketten. Det hade varit föremål för viss debatt och musiken (elgitarernas vara eller inte vara) är alltid ett ämne för diskussion inom ceremonimästarämbetet. Men det blev så bra! Hoppas alla andra tyckte det var lika pampigt att se, som jag tyckte det var att få göra det (känslan av att få svepa in i en full bankettsal med människor i Midgård kläder, ledandes massa inte så snälla men galet tuffa typer, den är svår att beskriva...).

Banketten i sig självt var en typisk Mithlonda bankett; god mat (den där chokladmoussen är jag bredd att göra nästan vad som helst för) och trevlig (men något schitzofren eftersom jag småpratade med rådet på ena sidan och spelade mot Annatar och kungen av Angmar på den andra), något förvirrad (eftersom jag skrev tre tal samtidigt som jag åt) och nästan lite bitterljuv (nu var spelet strax slut och Höstgillet med). Den del av Veanne som fortfarande var ond och delade ut ringar var nöjd med livet (hon fick ju dela ut fler ringar ju..) och den Veanne som skulle emigrera till Harad strax efter festens slut, var också nöjd med livet eftersom hon fick sitta vid högbordet.

På det hela taget kan jag rekommendera jobbet som HGVamp, om ni nu skulle få chans att vara det.

Och ja, jag erkänner, om jag får jobba med er så gör jag gärna ett HG i månaden...

I Haro,

Veanné Hari
[Från Elostrion 76]



ETT NYÅR MED TIO ÅR PÅ NACKEN

"Mithlond regent bjuder till nyårsfest i sitt jaktstolt" löd inbjudan. Då mina vandringar ändå skulle placera mig i närheten av Mithlond, så bestämde jag mig för att närvara vid detta arrangemang och se vad regenten och hans råd hade i tanke för det kommande året.

Festligheterna inledes på, vad man för Mithlond numera kan kalla, sedvanligt sätt med rådets ceremonier. Dessa var förlagda till markerna utanför slottet och började med ett pampigt intåg där hela rådet tog sitt herresätte framför den förväntasfulla klunga som samlats. Regenten tog till orda och lovade att alla de löften han givit under sina valtal givetvis skulle hållas under det kommande året... Han berättade också att han ansåg att han nu fått sådan plå på sitt nuvarande råd att han nog skall klara av att jobba med dem i ytterligare ett år om dom bara vill det själva. Ingen vågade naturligtvis säga att dom inte ville, utan rådet består i samma sammansättning i ytterligare ett år.

Att behålla sin stab verkar vara ett tema med vår regent, så han beordrade därför samtliga ämbetsmän att ta sitt ämbete ytterligare ett år. Nej förresten, ett ämbete byttes. Vi har numera en ny lots. Visst, samma folk som vår tidigare lots, och en medlem i ett hushåll kontrollerat av en i hans råd (vi förstod även senare under kvällen att banden mellan honom och denna rådsmedlem var starkare än så, men mer om det senare).

Rådet har även utsett en ny rådspost i form av en munskänk. Dennes ansvar är att å rådets vägnar se till att det alltid finns

något att dricka på våra fester. Jo vi vet ju hur törstig vår regent kan bli ibland. Som avslutning på ceremonidelen så intog Dam Thengwyn (OMG(O)) och meddelade att hon inte längre ansåg att jag skulle få vakta Mithlonds ring, utan att man nu funnit en "mer lämplig" kandidat, nämligen Narlóme. Bara att lyckönska henne, det är en tung börda hon har framför sig.

Efter ceremonidelen så flyttade sig hela sällskapet in i jaktstoltet. Här hade representanter för de olika folken som gästade regenten på denna dag dukat upp ett bord för att visa hur nyår firas hos dem. Hobbitarna bjöd



på mat, och visade upp föremål som på något sätt anknyter till den roll som deras släktingar spelade in i händelserna som ligger bakom vårt firande av nyår. Här fanns rustningen och svärdet som Frodo bar, här fanns boken som Bilbo skrev på etc. Alver bjöd på vatten från mystiska källor och vägfärdsbröd, de visade också upp alviskt hantverkande. Rohan och Gondor fick representera människorna och här bjöds på kött, nötter och kakor. Rohans traditionella ljus brann naturligtvis. Även olvar & kelvar (de är självklart inkluderade i mitt användande av ordet "folk" i denna berättelse) var representerade med sina bord, där man kunde odla växter, klappa djuren eller bara delta i deras tävlingar.

Nu visar det sig att detta nyår var det tionde nyår som Mithlond firade sedan de blivit utnämnda till eget rike (de var ju ett län under Forodrim's styre innan detta). Detta högtidlighölls med en ceremoni där Mithlonds allra första regent berättade om vad som hänt oss under denna tid och där alla regenter vi haft under perioden samt representanter för alla Mithlonds folkslag tände ljus. En mycket finstämd ceremoni får jag säga, men många inslag av skratt och "ja just det"-kommentarer.

Så var det då äntligen dags att sätta sig till bords. Borden som användes var desamma som hade använts för folken att visa upp sig och detta kunde även utskynas under resten av kvällen i den dekor som användes på vart bord. Under kvällen förekom idel lustigheter och upptåg. Vi fick lyssna till nyårsberättelser från människorna och hoberna (fast i deras fall handlade det mer om införande av nyår... ja eller alltså en ny fest på den dagen), skönsång från kelvar, tal från eldar där dom välkomnade alla yngre raser till världen och ett litet leende från olvar där de gjorde det samma... till eldar. Lotsämbetet delade ut årsstenar till de som varit med länge, speligillet delade ut leveltärningar till de som är aktiva (på de gillesmöten som spelar roll (pun intended)). Regenten passade även på att utöka sitt inflyttande över vissa inbyggare och tog därför upp två nya medlemmar i sitt "hov".

Efter taffeln fortsatte kvällen med mingel och en efter en droppade folk av och tog sig hem genom den vilda skogen. En på det hela taget lyckad kväll...